גוט שבת אלע אידן. די תורה די וואך רעדט פון דעם חשיבות פון די צדיקים פונעם דור. דער תפקיד פונעם כהן איז דאך געווען צו מטהר זיין מענטשן. צרעת איז נישט געווען קיין גשמיות'דיגע מחלה, נאר עס איז געווען א רוחניות'דיגע מחלה. דער כהן איז נישט געווען קיין דאקטאר, ער איז געווען א הייליגע מענטש וואס האט געהיילט מענטשן מיט זיין כח פון קדושה. די ספרים הקדושים ברענגען אז היינט זענען צדיקים אזוי ווי די כהנים אין פריערדיגע צייטן. ד"ה, א צדיק האט א כח צו מטהר זיין א מענטש.

דער ענין איז מרומז אין די אורים ותומים וואס דער כהן גדול האט געטראגן. וואס רש"י איז מסביר אז די אורים ותומים האבן געארבעט דורך א שטיקל קלף.(רש"י, יומא עג:) דאס איז אפשר א רמז צו א קוויטעל וואס מען גיבט פארן צדיק.

יעדער קרייז האט זיין רבי'ס, אפילו נישט יעדער איינער נעמט קוויטלעך. האבן א רבי איז א זאך וואס איז שייך איבעראל אין כלל ישראל. אזוי ווי די חכמים האבן געזאגט, "עשה לך רב..." די פאלגענדע מעשה ווייזט אויף א מורא'דיג אופן די מידות פון א גדול בישראל.

אין תשנ"ו האט הרב מתתי' סולומאן שליט"א איבערגענומען דעם שטעלע אלס משגיח אין דעם באקאנטען מקום התורה בית מדרש גבוהה אין לעיקוואוד, ניו דזשערסי. זייט דעמאלט ווען ער איז אנגעקומען פון געיטסהעד, ענגלאנד, איז דער תלמיד חכם הרב סולומאן שליט"א געווארן איינער פון דער גאר באליבטן רבנים אין די ליטווישע וועלט אין אמעריקע.

באלד נאכדעם וואס הרב סולומאן שליט"א איז געקומען וואוינען אין לעיקוואוד מיט זיין בני בית, זענען זיי געגאנגען וואוינען אויף זעקסטע סטריט, איין בלאק אוועק פון דער ישיבה. זיי האבן געהאט שכנים וואס האבן געהייסן די עפשטיינס. די עפשטיינס און די סולומאן משפחה זענען שנעל געווארן נאנטע חברים. די משפחות האבן געהאט קינדער אין די זעלבע עלטער, אוןביידע משפחה האבן זיך געפרייט מיט די אנדערע'ס שמחה. אלול צייט תשנ"ט האט הרב סולומאן געמאכט א שידוך. די עפשטיינס האבן ספעציעל מיטגעהאלטן די שמחה, און זיי האבן געווארט אויף די חתונה צו קענען טאנצן צוזאמען מיט זייער גוטע פריינד.

ליידער אבער איז עס נישט באשערט געווען. ווייל עטליכע וואכן שפעטער, נאר אפאר טעג פאר ראש השנה, איז ליידער דער סולומאנ'ס באליבטען שכן רב שמעון עפשטיין, פלוצלינג נסתלק געווארן. ר' שמעון ע"ה איז געווען א תלמיד חכם, א מוהל און א שוחט, און ער איז באקאנט געווען פאר זיין חסד און צדקה וואס ער האט געטון. וויבאלד אז ער האט געוואוינט אין לעיקוואוד איבער 35 יאר, איז א ריזיגע עולם פון טויזענטע אידן געקומען צו דער לוויה.

פארשטייט זיך אז די עפשטיין משפחה זענען געווארן אבלים. אלס אבלים וואלטן זיי נישט געמעגט גיין צו שמחות, למשל צו חתונות, פאר די קומענדיגע 12 חדשים. וועגן דעם האבן די עפשטיין קינדער נישט געקענט קומען צו דער סולומאן חתונה. דאס האט נאר מוסיף געווען צו דעם צער וואס סיי די עפשטיין יתומים און סיי די סולומאנס האבן געשפירט.

דורך די קומענדיגע חדשים, האבן די סולומאנס געמאכט אלע הכנות פאר די גרויסע שמחה. דורך אלע הכנות, האבן זיי אבער פרובירט ווי ווייניגער צו רעדן וועגן די חתונה פלענער אין פראנט פון די עפשטיינס כדי זיי נישט ווי צו טון. אבער ווי נענטער עס איז געקומען צו דער חתונה איז עס געווארן שווערער און שווערער נישט צו רעדען וועגן אזא גרויסע שמחה נעבן די עפשטיינס. עס וועט זיין טאקע א גרויסע חתונה פאר די ליטווישע וועלט, א גרויסע עולם האט געפלאנט טייל צו נעמען אין דעם משגיח'ס שמחה. אבער, די עפשטיינס האבן געוואוסט אז זיי דארפן בלייבן אינדערהיים.

דער טאג פון די חתונה איז געקומען. די עפשטיין קינדער זענען אהיימגעקומען זעקס אזייגער, אזוי ווי יעדען טאג. ווען זיי זענען אהיימגעקומען, האבן זיי געטראפן א צעטל אויפן טיש, אויף וואס עס איז געשטאנען: "צו אונזערע טייערע חברים די עפשטיינס: ביטע גרייט נישט צו קיין נאכטמאל היינט. אייער נאכטמאל וועט באלד געברענגט ווערן צו אייך אלע. מיר גיין זיך בענקען אויף אייך ביי דער חתונה, און מיר האבן געוואלט אז איר זאלט אויך האבן א חלק אין אונזערע שמחה. וועגן דעם וועט קומען די קעיטערער צו אייער הויז מיט פורציעס פון די חתונה סעודה. מיר זאלן אלע זיך טיילן אין שמחות צוזאמען!"

ביז א שעה ארום איז געקומען א טראק פון דער חתונה זאל אין לעיקוואוד מיט א גאנצע סעודה פאר יעדען איינעם פון דער עפשטיין משפחה. די סולומאנס האבן אויך געטון פארשידינע אנדערע זאכן כדי די עפשטיינס וואלטן געקענט טייל נעמען אין דער שמחה.

די עפשטיינס זענען געווארן מורא'דיג מתרגש. דאס וואס הרב סולומאן האט אזוי מטריח געווען פאר זיי האט געמאכט א מורא'דיגע רושם. עס איז געווען א בחינה פון "דברים היוצאים מן הלב, נכנסים אל הלב." כאטש אפילו זיי זענען געווען אבלים, האט דער צדקות פון הרב סולומאן שליט"א דערמעגליכט אז די יתומים זאלן קענען מיטהאלטן דער שמחה וויפיל עס איז געווען שייך. זייער אמונת צדיקים איז נתחזק געווארן.

אזוי ווי מען האט פריער דערמאנט, יעדער קרייז האט זייער רבי'ס. אין יעדע דור איז דער אייבערשטער ממנה צדיקים פאר יענעם דור. חסידים האבן ב"ה א באזונדערע נאנטשאפט צו רביס. מען דארף דעמאלט אויסשפילן דעם נאנטשאפט וואס מען האט צום צדיק.

באמת איז התקשרות צו צדיקים מסוגל צו שמחה. ווייל "אין שמחה כהתרת הספקות." די גרעסטע שמחה וואס קען נאר זיין איז ווען מען גייט צו א צדיק מיט שאלות אדער ספקות און דער צדיק גיבט פאר אלעמען אן א עצה טובה. די ענין ווערט אויך מרומז אין דברי חז"ל, "רבן גמליאל היה אומר, עשה לך רב, והסתלק מן הספק."

לאמיר געדענקן אז דער אייבערשטער האט געגעבן די כהנים א כח צו מטהר זיין א איד. היינט, זענען אונזערע צדיקים ממלא די תפקיד פון די כהנים אמאל. **גוט שבת אלע אידן.**